

КАТЕХЕТИЧНА ПРОПОВІДЬ ПРО БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ #11 ДРУГА ЄКТЕНІЯ ТА ГОСПОДНЯ МОЛИТВА

Коли Євхаристійна молитва, з її призиванням Святого Духа на Дари (епіклеза) і поминання всіх святих, живих і мертвих (анамнеза) завершується, тоді починається благальна ектенія із (“благословення”), вказуючи на початок іншої частини Літургії, в цьому випадку, Св. Причастя.

Ця ектенія завершується молитвою про прощення гріхів та про достойне прийняття Св. Причастя, після цього промовляється Господня Молитва, ще одне (“благословення”) та заклик схилити голови. Теорія стверджує, що після першої молитви про достойне причастя, але перед запрошенням до Причастя, ці, хто не приступатимуть до Причастя, якщо вони не зберегли євхаристійного посту, вони змушені були залишити храм.

У Літургії Св. Івана Золотоустого в другій молитві нічого не говориться про прийняття Святого Причастя; це досить загальна молитва про безпечні подорожі, яку можна так само легко сказати на завершення Утрени. “Ми дякуємо тобі, невидимий Царю, який створив вселенну своєю безмежною силою, і котрий з небуття до буття все створив через безліч свого милосердя. Подивися з небес, Учителю, на тих, хто склонили свої голови; бо вони не склонили свої голови перед тілом і кров’ю, а перед тобою дивним Богом. Отож, Вчителю, направ шляхи наші, згідно з потребами кожного: з плаваючими плавай, з подорожуючими подорожуй, недужих зціли, лікарю наших душ і тіл». Не має послання на прощення, ні на прийняття Євхаристії. Іншими словами, Літургія переривається, щоб благословити тих, хто повинен піти раніше, так само як гості, які раніше виходять з вечері, та прощаються з господарями.